

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa M. F.

przeciwko K. Hodowli i Nasiennictwu Ogrodniczemu "P."

sp. z o.o. w K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 kwietnia 2012 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 22 czerwca 2011 r.,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym.**

Uzasadnienie

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które – zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powód M. F. w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 22 czerwca 2011 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne sformułowane w skardze, tj. zagadnienie nowe, dotychczas nierozwiązane w orzecznictwie lub w nauce prawa, albo budzące rozbieżności w orzecznictwie, którego rozwiązanie może przyczynić się do rozwoju orzecznictwa i nauki prawa. Ponadto przedstawione zagadnienie prawne powinno być przydatne dla rozstrzygnięcia wniesionej skargi kasacyjnej. Przesłanek tych nie spełniają zagadnienia prawne sformułowane w skardze kasacyjnej. Nie można uznać za zagadnienie prawne zarzutu pominięcia przez Sąd odwoławczy określonego elementu umowy, co może być następstwem nieuwzględnienia przez Sąd całego materiału dowodowego albo błędnej wykładni umowy. Skarga kasacyjna nie zawiera jednak odpowiednich zarzutów procesowych lub naruszenia prawa materialnego (art. 65 k.c.), w ramach których możnaby skutecznie w postępowaniu kasacyjnym podważyć nieuwzględnienie, zgodnie z twierdzeniem powoda, że elementem umowy było

zapewnienie przez pozwaną o średniej wysokości plonowania kupionych przez powoda nasion ogórka na poziomie 67t/ha niezależnie od warunków uprawy. Zarzut naruszenia prawa materialnego (art. 471 k.c.) jest oceniany wyłącznie na podstawie ustalonego w sprawie stanu faktycznego i nie można za jego pomocą dążyć do podważenia tych ustaleń. Z tej przyczyny zagadnienie prawne dotyczące możliwości zastosowania art. 471 k.c. do odpowiedzialności odszkodowawczej sprzedawcy w przypadku zapewnienia kupującego a wskazanych wyżej właściwościach rzeczy sprzedanej nie opiera się na ustaleniach faktycznych dokonanych w sprawie przez Sąd Apelacyjny, a w konsekwencji jest nieprzydatne dla rozstrzygnięcia skargi kasacyjnej.

Nie można także przyjąć, aby skarga kasacyjna była oczywiście uzasadniona, co ma miejsce wówczas, gdy zasadność zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej wynika *prima facie*, bez głębszej analizy prawnej. Dotyczy to więc jedynie uchybień przepisom prawa materialnego albo procesowego, zarzucanym sądowi drugiej instancji w skardze kasacyjnej, o charakterze elementarnym, które z całą pewnością doprowadzą do uwzględnienia skargi kasacyjnej. Taka sytuacja nie zachodzi w odniesieniu do zaskarżonego skargą kasacyjną wyroku. Wbrew przy tym stanowisku powoda, Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 czerwca 2010 r. nie przesądził, że elementem umowy zawartej przez strony było zapewnienie przez pozwaną powoda, że średni plon ze sprzedanych powodowi nasion ogórka wynosi 67t/ha bez względu na warunki uprawy. Wręcz przeciwnie, wskazując na potrzebę oceny odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanej z ograniczeniem do szkód pozostających w związku przyczynowym z nienależytym wykonaniem zobowiązania, wskazał, że w sytuacji gdy warunki uprawy i czynniki obiektywne (przede wszystkim pogodowe) odbiegałyby od normalnych – spowodowane tymi przyczynami nieosiągnięcie zakładanego plonu nie obciążałoby pozwanej.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

Na wniosek pozwanej, zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną, orzeczono o kosztach postępowania przed Sądem Najwyższym na podstawie art. 98 § 1 i 3, w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz przepisów § 13 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 7 i § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).